

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců Josefa Baxy, Radana Malíka, Petra Mikeše, Michaely Bejčkové, Pavla Molka a Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa Miroslava Sládka**, IČ 04814002, sídlem Štefánikova 119/50, Brno, zastoupený JUDr. Miroslavem Pindešem, Ph.D., advokátem, sídlem Zámecká 550, Bučovice, proti žalovanému: **Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí**, sídlem Kounicova 688/26, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. ledna 2019 č. j. UDH-70/2017 a č. j. UDH-71/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. března 2019 č. j. 62 A 20/2019 - 17

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného, jimiž byl uznán vinným ze spáchání přestupků podle zákona o volbách do Parlamentu České republiky a zákona o sdružování v politických stranách a politických hnutích a byla mu uložena pokuta a povinnost nahradit náklady řízení. Zároveň podal žalobce návrh na přiznání odkladného účinku žaloby.

[2] Jelikož žalobce nesplnil současně s podáním žaloby poplatkovou povinnost, vyzval jej krajský soud k zaplacení soudního poplatku za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku. Ve lhůtě stanovené soudem požádal žalobce o osvobození od soudních poplatků. Poukazoval na nedostatek finančních prostředků, který zavinil žalovaný tím, že zablokoval účty žalobce a zabavil veškeré finanční prostředky, které žalobce obdržel od občanů.

[3] Krajský soud usnesením označeným v záhlaví zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a opětovně jej vyzval ke splnění poplatkové povinnosti. Konstatoval,

že žalobce nedoložil žádné ze svých tvrzení, „zablokování“ účtů a „zabavení“ finančních prostředků nadto zmínil pouze v obecné rovině, bez bližších podrobností. Zároveň krajský soud opětovně vyzval žalobce k zaplacení soudních poplatků.

[4] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti tomuto usnesení včas kasační stížnost, v níž namítal, že nemá prostředky na úhradu soudního poplatku, že postup žalovaného je motivován snahou o likvidaci stěžovatele a že jej krajský soud nevyzval k prokázání majetkových poměrů, ačkoli jde o ustálenou soudní praxi.

[5] V průběhu řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud shledal, že nastal neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, protože je na místě kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Usnesením ze dne 3. dubna 2019 č. j. 62 A 20/2019 - 22 krajský soud totiž zastavil řízení o žalobě stěžovatele pro nezaplacení soudního poplatku. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu představuje skončení řízení před krajským soudem neodstranitelný nedostatek podmínky řízení proti procesnímu usnesení krajského soudu vydaného v rámci tohoto řízení. I kdyby totiž Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou a napadené usnesení krajského soudu zrušil, „nemohlo by se tím ‚otevřít‘ pravomocně ukončené řízení před krajským soudem. Věcné projednání kasační stížnost by tak nemohlo vést k účinné ochraně práv stěžovatele“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. července 2018; č. j. 1 As 193/2018 - 17, srov. též usnesení ze dne 1. února 2006 č. j. 1 As 23/2005 - 146, ze dne 20. října 2003 č. j. 6 Ads 42/2003 - 79, ze dne 29. června 2006 č. j. 4 Ads 2/2005 - 34, ze dne 11. dubna 2013 č. j. 4 As 14/2013 - 17 či ze dne 24. srpna 2016 č. j. 8 As 124/2016 - 25).

[6] Uvedený postup však neznamená, že se stěžovatel nemůže domoci nápravy případného pochybení krajského soudu, neboť je oprávněn podat kasační stížnost proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku a v něm namítat nezákonné rozhodnutí o neosvobození od soudního poplatku coby vadu řízení před krajským soudem. Jak je Nejvyššímu správnímu soudu známo z jeho úřední činnosti, stěžovatel takovou kasační stížnost podal (řízení vedené pod sp. zn. Ars 3/2019).

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2019

Tomáš Langášek
předseda senátu